

“Vardık, varız, var olacağız!”

Yaşamak için sosyalizm!

“Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü” 25 Kasım kadınların her türlü şiddete, eşitsizliğe, yaşamlarını kâbusa çeviren çifte baskı ve sömürüye, ayrımcılığa, savaşa ve militarizme, ırkçılığa ve faşizme karşı sokaklara çıktıkları; öfkelerini, coşkularını, umutlarını, özgürlük ve eşitlik özlemlerini haykırdıkları tarihsel bir gündür. Tüm dünyada kapitalist devletler Covid-19 salgını ile daha da derinleşen krizin bedelini işçi ve emekçilere ödetiyorlar. Bu yükün en katmerlisi de işçi ve emekçi kadınların omuzlarına biniyor. Ekonomik, sosyal ve siyasal koşulların, her türlü saldırı politikalarının yol açtığı çok boyutlu yıkım, yoksulluk, çok yönlü eşitsizlikler, hak yoksunlukları, baskı ve şiddet kadınların yaşamını adeta cehenneme çeviriyor.

Bugün kadına yönelik şiddet dünyanın dört bir yanında çığ gibi büyümüş, kadın katliamlarına dönüşmüştür. Eşi veya partneri tarafından katledilen her kadın, öncesinde yıllara yayılan psikolojik ve fiziksel şiddeti yaşamak durumunda kalmıştır. Öldürülmediği ve şikayette bulunamadığı için hiçbir istatistikte yer almayan milyonlarca kadın da şiddetin her türüne uğrarken, adeta “Bugün de hayatta kaldım” avuntusuyla yaşamını sürdürmektedir. Bu şiddet ortamında büyüyen çocukların yarının dünyasında sağlıklı bireyler olarak varlıklarını sürdürmeleri mümkün olabilir mi?

Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri aynı zamanda bir insan hakları ihlalidir. Dil, din, ırk, sınıf, etnisite, mezhep ayırt etmeksizin; en “demokratik”, “medeni”, “gelişmiş” ülkeler de dahil her yerde yaygın bir toplumsal sorundur.

İstatistiklere göre, Avrupa Birliği’nde 15 yaşın üzerindeki her üç kadından biri fiziksel ve/veya cinsel şiddete maruz kalmaktadır. Bunun beşte birinden fazlasında şiddetin faili eşlerdir. Bu kadınların yüzde 15’i bile polise başvurmuyor. Avrupalı kadınların yarısından fazlası yaşamının bir döneminde cinsel tacize uğramaktadır. Almanya için rakamlar Avrupa Birliği ortalamasının bile üzerindedir. WHO, Almanya’da tüm kadınların yüzde 35’inin en az bir kez fiziksel veya cinsel şiddete maruz kaldığını açıklamaktadır.

Sermaye düzeni, kadına yönelik şiddeti çözmek bir yana, tüm kurumlarıyla her türlü yasal ve yasal olmayan uygulamaların arkasında durarak, bu katliamların sürmesine çanak tutmaktadır. Salgın süresince kadınların karşı karşıya kaldığı eşitsizlik ve şiddete karşı ek tedbirler alınmadığı gibi, devlet kurumlarının göstermelik adımları dahi rafa kaldırıldı. Salgın gerekçe gösterilerek; katiller ve tecavüzcüler kadın ve çocukların yaşadığı evlere geri gönderildiler. Diğer taraftan salgın döneminde yüz binlerce kadın işten çıkarıldı. İşsiz kalma tehdidi altında çalışan kadınlar ise sömürü, mobbing, cinsel taciz ve cinsiyetçi ayrımcılık karşısında savunmasız kaldı.

Polonya’da kadının sağlığı ve iradesi hiçe sayılarak, ceninin anne sağlığını tehlikeye düşürmesi halinde bile kürtajın yasaklanması kararı daha şimdiden kadın ölümlerine neden olurken, Türkiye, Polonya, Macaristan ve Slovakya “İstanbul Sözleşmesi”ni tartışmaya açtılar. Söz konusu devletler kadınların mücadelelerle kazandıkları hakları ortadan kaldırarak, kadınları bir kez daha orta çağ karanlığına mahkum etmeye çalışıyorlar.

Tüm bu sorunlar son yıllarda giderek daha fazla kadını sınıfsal ve cinsel konularından gelen özgün sorun ve talepleriyle mücadeleye yöneltiyor.

Enternasyonal Emekçi Kadın Komisyonu olarak, kadına karşı şiddete son verme mücadelesinin insanlığın kurtuluş mücadelesinden bağımsız olmadığı bilinciyle, işçi ve emekçi kadınları örgütlenmeye, sokağa, eyleme çağırıyoruz. Ve diyoruz ki, kadının kurtuluşu insanlığın kurtuluşudur.

İnsanlığın kurtuluşu ve geleceğini yaratmak için mücadeleye!

Enternasyonal Emekçi Kadın Komisyonu

17 Kasım 2021

e-mail: enternasyonalekk@gmail.com

